

i tenint consignació, és el més improbable de cobrar. Un bon negoci, tanmateix.

Cal dir les coses com són, per anar de dret a la revisió del contracte. Probablement el legislador no volia oferir un servei sense eficàcia. L'esperit de l'assegurança maternal és protegir l'obrer durant l'embaràs i el part. La protecció no ha de consistir en prometre molt i deixar les coses com fins ara, i potser pitjor. No oblidem que moltes fàbriques lliuraven a la partera quantitats que oscil·laven entre les 200 i les 300 pessetes i els deixaven la lliure elecció de professionals. Que aquesta quantitat és poca, que és convenient posar la partera en mans aptes, doncs augmenti's el premi de maternitat i aconsellin-se determinats facultatius que hagin demostrat la suficiència imprescindible. No cal fer-ho tot de nou, quan ja existia de fet la protecció a la dona que paria.

La solució esboçada és viable. Amb les aportacions patronals i de l'Estat el subsidi maternal arribava a 200 pessetes com a mínim. Actualment, afegint-hi l'aportació obrera, podria augmentar-se de cent pessetes, sense por de provocar la fallida de l'entitat asseguradora. I és natural que els facultatius es comprometin a cobrar de l'obrer a tarifes prefixades, un xic més remuneradores que les actuals. Els metges ja estem acostumats a treballar justet. Per aquest cantó no renyirem. La cosa essencial és saber de qui hem de cobrar. I, si es tracta d'una obrera necessitada, el servei ja sabem fer-lo de franc. Ho hem fet fins ara. El

que s'ha d'evitar és prometre a l'obrer un servei que no ha de pagar i comprometre un tercer a fer-lo a base de garanties mínimes.

El contracte és per un any. S'arribarà aviat al moment de la seva rectificació i, per tant, és oportú que comencem a parlar de les bases de treball que, com a mínimes, hem de proposar. El Sindicat de Metges, des d'ara, ha de recollir les nostres aspiracions i ha de començar amb l'entitat asseguradora perquè les bases de contracte siguin més equitatives i més humanes.

Nomeni's una Ponència que reculli les aspiracions dels metges. Tots els que hem tocat de prop les deficiències i mesquineses de l'actual conveni per a l'assistència de les embarassades inscrites a l'Assegurança materna' aportarem dades i esboçarem solucions per fer la tasca de l'esmentada Ponència més profitosa i útil.

Els metges forans hem d'ésser escoltats. Qui més qui menys, si no especialistes, ens hem vist obligats de practicar intervencions obstètriques i, per tant, el públic ha assenyalat alguns com entesos en parts. Els metges forans, sobretot els residents en pobles allunyats de la capital, es veuen obligats a intervenir en l'Assegurança Maternal i és lògic i convenient que siguin conegudes les modalitats que presenta aquesta en el medi rural.

L'èxit pot dependre d'avançar l'estudi de l'obligada rectificació de serveis i tarifes. El Sindicat de Metges pot guanyar fàcilment la batalla, si tots els associats posem la confiança i els nostres interessos en les seves mans.

Per una equivocació en la compaginació del BUTLLETI, el tercer article dels publicats sota el títol de «Pàgines obstètriques» signat pel Dr. J. M. Ruiz i Contreres, fou inclòs en la Secció de col·laboració en lloc de la de «Tribuna lliure», conforme va ésser acordat pel Comitè de Redacció del BUTLLETI, en revisar-ne els originals.